

כתבתי הבוקר מרק ס"ז על "הדחת" משה שרת. בני משפחתו פרסמו במעריב יומנו על פרישתו זו. משונה שיש שם אי-דיוקים. הוא כותב שענה לברזילי - ברזילי לא השתתף כלל בוויכוח. דיבר בשם מפאי חזן. ידעתי כל הזמן שלבו מר על פרישתו ממשרד חוץ - אך לא ידעתי שטרירותו הגיעה עד דרגה כזו, בכל זאת היה לו הרבה אצילות.

25.6.66, יום א'

חיים טלפן הבוקר שקיבל חשובה מגולדה שהבטיחה לי במכתב מיום 13.6.66, בדקתי היום בפרוטוקול של ישיבת הממשלה מיום 27.3.60 - בה פטרתי דו"ח על שיחותי עם איזנהאור, עם מקמילן ואדנאור - על שיחה זו בעמוד 17-18 שם לא נזכר הנגב. אמרתי "אני כציע לו שבמשך עשר שנים הקרובות יתנן בהשקעות ובהלוואות לזמן ארוך 50.000.000 דולר לשנה לפיתוח הארץ, לפיתוח התקלאות ובעיקר לפיתוח התעשייה והימאות, על מנת להקל על קליטת העולים וגם על מיזוג הגליות - הוא הסכים לקוות מיד".

עם עורכי העיתונים נפגשתי ביום 29.3.60. להם אמרתי רק "כל מה שהצעתי לאדנאור נתקבל, הבטיח לעשות" שאלו אותי למה באה הכחשה מכון להודעה על עזרה כספית לישראל, אמרתי להם שזוהי אשמתו - שהסכמתי שהדבר יואמר ע"י "קול ישראל". אמרתי לעורכים שלא עוררתי שאלת היחסים הדיפלומטיים.

- בשעה ארבע אה"צ קיבלתי ממסכתב של גולדה. ברור שהיא יכלה להשיב כל החומר בנוגע לשיחה ולסידורי ההלוואה של גרמניה כפי שאדנאור הבטיח, אבל היא מתעלמת ממכתבי לאדנאור מיום 27.9.60 - כתשובה על מכתבו של אדנאור מיום 5.8.60 (שבא כהמשך למכתבו של אבס מיום 29.7.60).

- כתבתי לה חשובה ומקסעי מכתבי הוכחתי לה כי אשכול בעצמו דיבר עם אהררד לפני כתיבת מכתבי זה - על מלווה לפיתוח הנגב.

- בא הנה סלוצקי - המחבר של ספר ההגנה לקרוא את היומן שלי מהשנים האחרונות של קיום ההגנה - ז"א לפני קום המדינה. נתתי לו כל החומר הארכיוני שיש לעצמי והוא ישב עליהם עד מאוחר בלילה.

27.6.66, יום ב'

עניתי על 14 מכתבים היום. לנדוי ממפעל הפיס מוכן לעזור בכספי הפרס למדרשה.

סלוצקי עבד היום על החומר עד הצערה - הוא ליווה גם אתמול בצעדה, וחזר לפנות ערב לח"א. הוא רוצה לחזור הנה בתחילת השבוע הבא.

קראתי הערב את הימיראוס של אפלטון. במשך כשעה המפקחי רק כשלושה עמודים.

29.6.66, יום ד'

יורגו אה"צ לח"א. בחמש נתכנס המרכז של רפי לדון בשאלת תוספת היוקר. דבר יוסף אלסוגי כשעה - בעד כמובן ובר - נגד. הייתי מוכרח לעזוב הישיבה באמצע כי בשמונה בא אצלי מנבן אמריקני יהודי ואשחז (נדמה לי קמיינקה), אחריהם בא אצלי הסו"ל הגדול ביותר של עתונים (יש לו קשרה עתונים שהפוצתם היא למעלה מעשרה מיליון) (היה עליו טאטר היום במעריב). שוחחנו על יחסי ישראל ברמניה. אמרתי לו על המצב בישראל כפי שנראה לי. הוא אמר לי שאין בגרמניה איש מחו"ל יותר ידוע ויותר נערץ ממני. שוחחנו גם על בעיות עולמיות.

30.6.66, יום ה'

בבוקר בא אצלי משה דיין. הוא אמר לי שמעריב בקש ממנו לנסוע לוייסנאם, הוא נוסע מקודם למרים. שוחח שם עם גנרלים על מלחמת ויסנאם, משם ללונדון, וגם שם יתראה עם מצביאים. יסע לוויינגטון ויקיים שיחות אצו עם הפנטגון, ומשם לוייסנאם. הוא רוצה ללמוד דרכי המלחמה ותוצאותיה.

לאחר הצהריים חזרנו לשדה בוקר.